

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 13/09/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 192

THỌ DỤNG ĐỀU LÀ MẠNG NỬA CHÚT KHÔNG DO MÌNH

Tất cả những gì chúng ta tiếp nhận trong đời sống đều do phước báu đã định “*nửa chút*” cũng không do chúng ta. Chúng ta dường như đều biết điều này nhưng trong cuộc sống chúng ta vẫn làm theo những tập khí xấu ác. Hằng ngày chúng ta tích cực làm phước thì đã giải quyết được nguồn gốc của khổ đau. Nếu một tháng chúng ta kiếm được 5 triệu thì đó là do trong mạng chúng ta có. Thay vì kiếm tiền bằng cách “*tự tư tự lợi*” thì chúng ta nên làm việc lợi ích chúng sanh. Nhiều người không hiểu là nếu chúng ta làm việc lợi ích chúng sanh thì tiền sẽ ở đâu ra, Hòa Thượng nói: “***Phật Bỏ Tất sẽ mang đến cho bạn***”.

Hôm qua, một nhóm người đến thăm tôi, mọi người sống trong một thung lũng rất sâu, để di chuyển xuống nơi đó rất khó khăn, họ thường làm thực phẩm chay tặng mọi người, không tiếp xúc với người bên ngoài nhưng đời sống vẫn đầy đủ, thanh thoi. Nhiều người trong chúng ta suốt ngày “*đầu tắt mắt tối*”, lo được mất, tốt xấu, hơn thua nên đời sống rất khổ sở. Người xưa nói: “*Người phước nhất định ở đất phước*”. Ngày trước, các chú đã tự tay làm bức tượng Hòa Thượng Hải Hiền tặng cho tôi, đây là bức tượng đầu tiên các chú làm, bức tượng được làm rất tỉ mỉ, tấm y mà Ngài mặc được làm bằng vải thật, từng nếp nhăn, nếp gấp hay chiếc ghế mà Ngài ngồi đều được làm rất tinh tế. Các chú có tâm rất chân thành nên mới có thể tạo nên một bức tượng rất có hồn như vậy. Những người có tâm cảnh như vậy thì tự nhiên sẽ có phước báu.

Khi biết trong người tôi không khỏe, một chú nói, ngày trước chân của bố chú gần như bị liệt, bố chú đã chữa bệnh bằng cách phẩy tay, đưa tay ra phía sau nắm lại, phẩy tay từ trước thì mở ra, nhón chân. Hằng ngày, cụ đều dậy sớm, trước khi lạy Phật cụ phẩy tay 2000 cái. Trước đây, tôi cũng đã biết đến phương pháp này nhưng tôi làm khoảng 50 cái thì đã mệt, hiện tại, sau khi tôi phẩy tay hơn 200 cái thì tôi muốn làm tiếp, khi phẩy tay đến 500 cái thì tôi cảm thấy trong cơ thể có diễn biến lạ. Mọi người nói, nếu mỗi ngày đều làm được hơn 2000 cái, khoảng 40 phút thì sẽ không có bệnh tật. Mỗi lần chúng ta nên làm khoảng 300 cái, mỗi ngày làm khoảng ba bốn lần, chúng ta có thể vừa phẩy tay vừa niệm Phật. Khi tôi đang bệnh thì các chú này tự nhiên đến nhắc tôi làm việc này. Hòa Thượng từng nói: “***Bạn đừng nghĩ rằng bạn đang cô độc, Phật Bỏ Tất luôn ở bên chúng ta***”.

Hôm trước, cô Mai Anh kể câu chuyện, khi bố cô sắp mất, tự nhiên có một vị Thầy đến nhà để giảng pháp, niệm Phật cho bố cô, mọi người đều cung kính lắng nghe, do vậy buổi trợ niệm và lễ ma chay đã diễn ra viên mãn, sau lần đó, Thầy không bao giờ quay lại. Ai đã bảo vị Thầy đó đến? Chắc chắn là Phật Bồ Tát đã bảo vị Thầy đó đến. Khi cận tử nghiệp đến, nếu một người quen đến niệm Phật cho cụ thì cụ sẽ không tin, vì trước đây, khi chưa tu hành, con gái cụ trông rất đẹp nhưng sau khi tu hành thì cô hoàn toàn thay đổi, từ khi cô được học “*Đệ Tử Quy*”, biết hành hiếu thì cụ đã thay đổi thái độ. Tất cả những đãi ngộ tốt xấu trong đời sống đều do mình, cho dù là “*nửa chú*” cũng không phải do chúng ta mong cầu là được. Tất cả đều là nhân duyên, phước báu vậy tại sao chúng ta không biết tạo nhân duyên, tạo phước báu?

Hôm trước, tôi đã qua nhà thăm các chú một lần, đó là một thung lũng rất sâu, bên cạnh đó có một dòng suối lớn nên không bị ngập lụt. Khi tôi đến, mọi người đã chuẩn bị bút lông, mài sẵn mực để nhờ tôi viết chữ “*Nam Mô A Di Đà Phật*” và “*Chân thành – Thanh tịnh – Bình đẳng – Chánh giác – Từ bi*”. Tôi nói tôi chưa viết bằng bút lông bao giờ nhưng mọi người vẫn kiên quyết nhờ tôi viết, bắt buộc tôi viết liên tục hàng trăm chữ. Từ đó trở đi, hằng ngày, tôi đều rèn luyện viết chữ bằng bút lông.

Hôm qua, tôi tri ân các chú, tôi nói, nhờ mọi người nhờ tôi viết chữ mà hiện tại tôi đã viết được hàng ngàn chữ “*Nam Mô A Di Đà Phật*” và “*Tín – Nguyện – Hạnh*”, mọi người rất vui và đã xin khoảng 1/3 số chữ mà tôi đã viết. Đây là một nhân duyên, nếu mọi người không ép tôi viết thì tôi không thể viết được nhiều chữ như vậy. Tôi hướng dẫn các chú niệm Phật, tu hành theo lời Hòa Thượng dạy, các chú hướng dẫn tôi cách vẩy tay, đây là nhân duyên tương quan gần như có sự sắp xếp. Các chú nói đang làm những bức tượng của Hòa Thượng Hải Hiền nhỏ hơn để mọi người có thể dùng để thờ.

Trong cuộc đời này, chúng ta đừng bao giờ bỏ lỡ cơ hội, bỏ qua những nhân duyên tốt, chúng ta xem thường một nhân duyên nhỏ thì chúng ta sẽ bỏ lỡ một nhân duyên lớn. Hòa Thượng nói, xung quanh chúng ta có rất nhiều Phật Bồ Tát, nếu chúng ta chảnh mắng, lừa dối, qua loa thì chúng ta có thể đã bỏ lỡ một nhân duyên rất lớn.

Hiện tại, ở Đà Nẵng chúng ta đã mở được nhiều trường mầm non, có một khu đào tạo lớn, có vườn rau và cơ sở sản xuất đậu, tất cả đều bắt đầu từ một nhân duyên rất nhỏ. Ngày trước, có một chú học trò gửi thư xin tôi một cuốn sách nhỏ có tên là “*Lời dạy vàng ngọc*”, đây là tập sách đầu tiên tôi dịch, tôi in sách và gửi tặng qua đường bưu điện. Một vài năm sau, tôi được mời đi giảng ở một vùng biển ở thành phố Huế, chú quay phim đi cùng với tôi lo lắng là sẽ không có chỗ ở, khi tôi đến Đà Nẵng thì có người gọi điện cho tôi nói là họ sẽ đưa tôi đi giảng, họ là người mà ngày trước tôi đã tặng quyển sách. Tất cả bắt đầu từ một nhân duyên rất nhỏ, nếu ta bỏ lỡ nhân duyên nhỏ thì sẽ không kết nối được nhân duyên lớn. Các nhân duyên đã ngày càng phát triển, hiện tại, khu đào tạo ở Đà Nẵng đã trở thành khu đào tạo hoàn thiện nhất về tư cách pháp nhân, pháp lý, các Thầy đứng lớp cũng đều đã có chứng chỉ về đào tạo kỹ năng.

Trong mạng có thì mới có, chúng ta phải biết nắm bắt, không bỏ lỡ cơ hội để được làm việc tốt. Chúng ta phải biết tạo ra và cải đổi vận mạng. Chúng ta cho rằng một việc nào đó là việc nhỏ, không đáng để làm thì chúng ta đã sai. Trong “*Thái Thượng Cảm Ứng Thiên*” nói: “*Đừng cho rằng việc thiện nhỏ mà không làm, đừng cho rằng việc ác nhỏ mà làm*”. Một giọt nước nhỏ lâu ngày thì sẽ đầy một chum nước. Chúng ta làm một việc thiện nhỏ lâu ngày thì sẽ trở thành việc thiện lớn, chúng ta làm việc ác nhỏ lâu ngày thì sẽ tạo thành việc ác lớn, đại họa sẽ đến.

Chúng ta tu hành, chúng ta phải làm theo những tấm gương. Chúng ta có tâm chân thành, nghe lời, thật làm thì tự nhiên liền sẽ có phước báu. Tôi biết một người đã thay đổi được bản thân và giúp ích được rất nhiều người, họ được tặng một số tiền lớn, thậm chí họ có cơ hội để đón em và mẹ đến cùng tu tập. Chúng ta đâu cần phải đi làm nỗ lực mới có tiền, chúng ta không cần tranh đua với cuộc đời, chúng ta chỉ cần hy sinh phụng hiến thì tất cả mọi việc dường như có sự an bài. Ở thế gian, có những người kiếm được rất nhiều tiền nhưng không có ân nghĩa, tình nghĩa, đạo nghĩa.

Chúng ta chỉ cần nghe lời, thật làm. Nếu chúng ta nghe lời, thật làm thì mọi việc đã tốt đẹp thì sẽ càng tốt đẹp hơn. Nếu chúng ta tự cho rằng mình đã làm khá, có tâm ngạo mạn thì chúng ta sẽ gặp chướng ngại. Trong nhà Phật có kể câu chuyện về một vị Thầy hương đăng, mùa hè khi mọi người mang chăn, màn ra phơi, thì có người khuyên ông mang nệm ra phơi. Trời nắng nên đến chiều thì nệm bị chảy, buổi tối mọi người không có nệm để thấp. Khi Hòa Thượng trụ trì biết chuyện, Ngài khuyên ông nên về một ngôi chùa nhỏ, cố gắng tu hành. Ông nghe lời, chuyên cần tu tập, ba năm sau thì ông từ không biết chữ, không biết làm thơ, không biết giảng pháp mà có thể làm được tất cả.

Ban đầu, trong mạng Ngài Viên Liễu Phàm cũng không có tuổi thọ, không đỗ đạt, không có con nhưng sau đó Ngài đã thay đổi được số mạng, thi đỗ làm quan huyện, có hai người con trai và sống đến hơn 70 tuổi. Những điều này tưởng chừng như chúng ta đã biết nhưng chúng ta thường không làm. Hòa Thượng nói, tên trộm đi ăn trộm mà lấy được đồ là do trong mạng của họ có, nếu họ không đi ăn trộm thì họ cũng sẽ có được món đồ đó. Nếu trong mạng tên trộm không có thì vừa lấy được đồ thì họ sẽ bị bắt. Những người hằng ngày hy sinh phụng hiến được mọi người kính trọng, tán thán thì đời sống của họ cũng sẽ không thiếu. Có những người ban đầu làm việc vì mọi người nhưng sau đó, họ khởi tâm “*tự tư ích kỷ*”, tự lập bá đồ cho riêng mình nên họ luôn bận rộn.

Hôm trước, có chú nói với tôi về việc nếu chú đi làm kiếm tiền thì khoảng 10 năm chú có thể mua được xe ô-tô, tôi nói, nếu chú làm ở hệ thống thì khoảng 5 năm chú có thể có ô tô để sử dụng. Người xưa nói: “*Nhất ẩm nhất trác mạc phi tiền định*”. “*Tiền định*” là do phước báu trong mạng đã định. Nếu chúng ta tận tâm tận lực hy sinh phụng hiến thì sẽ có phước báu, chúng ta có đủ phước báu thì số tiền mà chúng ta cần sẽ tự đến. Trong hệ thống nếu mọi người có đại hỷ thì đều có thể được hỗ trợ, mọi người sẽ cùng chung tay góp sức làm.

Hôm trước, Mặt trận Tổ quốc phát động phong trào ủng hộ nhân dân Cu-ba, mọi người dự kiến trong 65 ngày sẽ quyên góp được 65 tỉ nhưng sau nửa ngày thì đã đạt được số tiền này, hiện tại, mọi người đã quyên góp được hàng trăm tỷ để ủng hộ người dân Cu-ba. Năm 2024, khi chúng ta tổ chức đại lễ tri ân Cha Mẹ tại Trung tâm hội nghị Quốc gia, hội trường lớn nhất Đông Nam Á, mọi người cùng góp sức nên chúng ta không cần phải kêu gọi ủng hộ. Đạo lý này chúng ta tưởng chừng hiểu nhưng không hiểu! Nếu chúng ta “*tự tư tự lợi*” thì chúng ta không nhìn thấu suốt và trở nên thấp hèn.

Hòa Thượng nói: “***Cuộc đời này chúng ta có được bao nhiêu tài phú thì phước báu trong mạng đã định. Người xưa nói: “Sự thọ dụng của đời này đều do phước, nửa chút cũng không do mình***”. Chúng ta thường nghĩ rằng mình tài năng, ở thế gian có rất nhiều người tài năng nhưng nếu trong mạng không có thì họ không thể có được. Hòa Thượng từng nói, chúng ta thống kê, trên thế giới một năm rất nhiều người tốt nghiệp đại học tài chính nhưng trong số đó, có bao nhiêu người có thể tự làm giàu? Bao nhiêu người tốt nghiệp đại học nhưng phải đi làm thuê cho những người không có trình độ? Hòa Thượng từng kể về một đại gia ở Đài Loan, ông chưa học xong trung học nhưng nhân viên của ông có nhiều người là Tiến sĩ, tốt nghiệp ở những trường đại học nổi tiếng. Chúng ta tài năng, chúng ta giỏi không có nghĩa là kiếm được tiền, chúng ta có phước báu thì mới kiếm được tiền.

Hòa Thượng nói: “***Nếu chúng ta thấu hiểu được câu nói này thì ở thế gian, chúng ta sẽ không cần phải tranh đấu, mong cầu, chúng ta chỉ cần thật làm***”. “***Thật làm***” là chúng ta “***đốn luân tận phận***”. Dốc hết trách nhiệm trong vai trò trách nhiệm của mình. Trong cuộc sống chúng ta có rất nhiều vai trò, bổn phận, chúng ta phải làm tốt những vai trò bổn phận của mình. Chúng ta phải làm mọi việc bằng tâm chân thành, nếu chúng ta làm bằng tâm ảo danh, ảo vọng thì chúng ta đã có mong cầu.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta phải an phận, an với bổn phận, trách nhiệm của mình. Nếu trong mạng chúng ta có tiền tài nhưng chúng ta vẫn dùng rất nhiều thủ đoạn bất thường làm những việc tổn người, lợi mình, hy vọng có nhiều tài vật thì chúng ta cũng có được, nhưng những điều chúng ta có được thì vốn dĩ trong mạng cũng có. Nếu chúng ta làm thủ đoạn tổn người lợi mình thì đã làm tổn hại rất lớn đến phước báu. Người xưa thường nói: “Quân tử vui làm quân tử, tiểu nhân oan uổng vẫn làm tiểu nhân***”. Chúng ta không an với bổn phận của mình, hy vọng dùng nhiều thủ đoạn phi pháp, bất thường để có được lợi ích thì đây là cách làm của một tiểu nhân. Vì sao nói: “***Tiểu nhân oan uổng cũng phải làm tiểu nhân***”? Chúng ta dùng thủ đoạn kiếm được 100.000đ nhưng đáng lẽ chúng ta có được 500.000đ, chúng ta dùng thủ đoạn nên phước báu bị tổn giảm rất lớn. Tâm hạnh của chúng ta bất chánh thì những việc chúng ta đạt được sẽ bị tổn giảm rất nhiều”. Người thế gian thường nói: “***An phận thủ thường***”, an với bổn phận, trách nhiệm của mình. Chúng ta làm con thì phải biết đạo làm con, làm học trò thì phải biết đạo học trò, là một công dân thì phải xứng đáng là với Tổ quốc.

Hòa Thượng nói: “**Nếu chúng ta dùng tâm nhân từ, chánh trực, công bằng để làm việc, mỗi niệm đều là vì người khác mà lo nghĩ, từng giây từng phút đều bằng lòng, vui vẻ giúp người thì trong mạng của chúng ta có một, tự nhiên trở thành có hai**”. Nhiều người biết nhưng không dám tin và làm theo điều này. Bất đắc dĩ, tôi mới phải nói những điều mà tôi đã làm, mọi người đều biết tôi không dùng Facebook, Zalo, tôi cũng không có quen biết với đại gia nào vậy mà chúng ta vẫn xây dựng được rất nhiều vườn rau, cơ sở sản xuất đậu, hệ thống điện năng lượng mặt trời.

Nếu chúng ta làm mọi việc bằng tâm chân thành thì người nhận vui mà chúng ta cũng rất vui. Hôm trước, mọi người đã chuẩn bị đồ để lắp đặt lò đậu ở Phú Yên, các chú đi làm không nhận tiền công nhưng đều cảm thấy rất vui. Chúng ta giúp người thì chúng ta sẽ chân thật có niềm vui. Nếu chúng ta đi làm để kiếm tiền thì chúng ta không thể có niềm vui chân thật. Tại sao chúng ta không chọn có niềm vui chân thật? Một hôm, sau khi lắp đặt hệ thống điện năng lượng mặt trời, các chú nói với tôi là đang ngồi hưởng thụ niềm vui sau khi làm xong việc. Tôi nói, đây là mọi người đang cảm thọ, thỏa mãn cái ta, là đang khởi tâm động niệm. Hòa Thượng nói: “**Việc tốt cần làm nên làm không công không đức**”. Sau khi làm một công trình như vậy mọi người có thể thu được lợi nhuận hàng chục triệu, chúng ta làm không nhận thù lao nhưng chúng ta rất vui. Tại sao chúng ta có niềm vui như vậy? Người thế gian sẽ nghĩ chúng ta “*hâm*” nhưng đây là vì chúng ta biết vận mạng là do chính mình tạo ra!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập Mang lại lợi ích cho mọi người!